

Leibn. marg.
O, 1

Randnoten von Leibniz
km.

De
JURE, ET IM-
PERIO IMPE-
RIALIVM CIVI-
TATVM,

9.
Angl.
8.

DISSERTATIO:

AUCT.

Christophoro Besoldo.

TUBINGÆ,
Typis Joh. Alexandri Cellii,
ANNO M. DC. XIX.

*Nobilissimis, Amplissimis & Consultissi-
mis Viris:*

Dn. FRANCISCO RV-
DOLPHO Ingoltdt / Inclutæ Reip. Argen-
toratensis XIII. Viro prudentissimo;

Et item

Dn. IOH. LEONHAR-
DO FLEINERO, V. I. D. excellen-
tissimo, laudatissimæque Reipublicæ Efslingen-
sis Consiliario primario, &c.

Fautorib. suis magnis;

Observantiæ & gratitudinis ergo,

L. m. d.

C. B.

LIBERAS IMPERII CIVitates promereri, ut earum parilis atque Statuum aliorum ratio habeatur; ut earum Imperium explicetur, atque à calumniarum insultibus protegatur: verba Alciati, J. C. i. praclarissimi, in l. cēfere. III.

ff. de verbor. signif. pervincere queunt, cum ait; Solam antiquam indolem retinuerunt in Germaniā Civitates, quas illi Francas vocant. Et addit: Ut enim Imperatoris fastigium libenter agnoscunt; ita tributis se atteri, violentiā urgeri, tyrannide opprimi non patiuntur. Quod et innuit gravissimus Historicus Franciscus Guicciardinus, cum lib. 7. histor. num. 7. Liberas Germaniā Civitates sic describit: Recognoſcere eas quidem, pensionibus quibusdam certis et definitis Imperii auctoritatem; ceterum ipsas suis fere moribus ac Magistratibus gubernari: neque tam studere territorio amplificando, quam libertati suae conservandae. Et item Trajanus Boccalini, acutissimus Politiarum censor, cent. 2. ragguagl. 6. solas in Germaniā Civitates, eam liberæ Reipublicæ formam invenisse fatetur; quæ diuturnitate, etiam cum Monarchiā certare queat: hocq; tam olim Græcos, et Romanos, quam quoque Italos modernos latuisse.

2. Verum originationis immunitatis, libertatisq; Imperialium Civitatum, unā certè illis temporibus incepisse, iisdemq; occasionibus adscribenda esse videtur; quibus Ducatus, Marchionatus, similesq; dignitates successorie factæ sunt; et ita territorio Jurisdicção adnecti, Imperiūq; autocratici (der Landesfürstlichen Obrigkeit) fundamenta poni cœperunt.

A 2 Id

Sid. & rian-
drum in An-
nal. Tre-
veror. par
te 13.

Id quod sequentibus verbis innuit Munsterus, Cosmograph.
lib. 3. cap. 22. 24. & item 28. Quemadmodum, inquit,
Imperatores, & Reges Germanico-Romani, Duces ac reli-
quos ordines: sic etiam antiquas Imperii Civitates, ex singu-
lari clementia ac liberalitate, immunitatibus donarunt; iisq;
Jurisdictionem, ac potissimam vectigalium partem, iuriumq;
aliorum ad Fiscum pertinentium concesserunt. quod & pluri-
bus firmat Christophorus Lehman / lib. 4. der Spenrischen
Chronick / cap. 1. qui quoque easdem sub Francis seu Caroli-
nis à Ducibus gubernatas, plenèq; ac planè subditas fuisse pro-
bat. dict. lib. c. 2. Ac sanè quemadmodum non ita liberi olim
fuerunt Duces, Marchiones, & omnes alii titulati Status, ac
item quæ ipsis nunc omnibus, vigore der Lands Obrigkeit/
competere dicuntur; horum quamplurima quondam, non ni-
si ex privilegio singulari quibusdam concessa erant; immuni-
tasq; & autocratia, latenter incrementa sumpsit: ita ut ter-
minus à quo inceperit, ignoretur. Namque quod de Helvetià,
Stumpffius attestatur, lib. 4. cap. 50. das bey Kayf. Fri-
derichs 2. Zeiten / über die Bischöff / Ept / Graven / Herin /
vnd Edelfnecht / auch ihre Herrschafft / die Röm. Kayser /
die Hohe Obrigkeit behalten / etc. id de plerisque locis aliis
dici potest: licet forsàn unus vel alter citius acquisiverit po-
tentiam atque immunitatem. Hicq; etiam factum esse puto,
quod Bodinus, de Republ. lib. 2. cap. 6. regulariter usive-
nire ait, cùm scribit: Quæ paulatim irrepere solent, vix un-
quam percipiuntur; nec nisi conversione secutâ sentiuntur.
Quâ ratione & alia ferè infinita, in Imperio Germanico con-
spiciuntur, quorum certa origo planè ignoratur. Et sic in ob-
seuro est initium septem Electorum; Regia item Legis, seu Ca-
pitulationis, in quam electi Imperatores jurant. Electio in-
super ipsa, num inibi semper fuerit usitata? dubitant non-
nulli; ac quando cœperit, haut omnino pernoscere quimus: &
omnia hæc, ac similia alia, gressu latente, tractuq; temporis in-
tro-

introducenda fuisse, responderi solet. Atque ita pariter quoque, Imperium & Jurisdictio Regalis, Germanicis Civitatibus liberis, indies major accrevit: quod & placet Auctori Responsi Fridbergensis, in puncto 2. à princ.

2. Sed agerem hanc altiùs repetamus. In Republica Romana, præter Urbem Romam, Municipia & Coloniae erant; provinciis quibusdam suæ leges singulari privilegio relinquebantur, quibusdam etiam immunitas à tributis concessa fuit: quo respectu libera dicebantur, nec tamen minùs populo Romano summa vis Imperii in omnes illosa manebat; adeò ut provinciales, nec minùs Municipia, habuerint Præsides suos. Quod tum manifestè apparebat, cum Imp. Antoninus, omnibus subjectis, Romanae Civitatis Jus daret: manifestiùs autem ex eo, quòd omnes Civitates, excepta Roma, privatorum loco haberentur. Neque aliud tum Civitatum supererat genus, quàm fœderatarum, & sociarum; quæ libertatem non amittebant, licet impari conditione in fœdus convenissent: quod optimè J. C. Proculus explicat in l. 7. de capt. & postli. reversi. Inde, Civibus Romanis, eò exilii causâ abire licebat. Eadem ferè ratione sub Carolo Magno, omnes ditiones in provincia formam redigebantur; illisq. Episcopi & Comites, qui tam rei Sacra quàm Politicæ præessent, fuere dati: ut ita omnes subditi essent Imperatori; quanquàm alia duriores, alia meliorem à victore obtinuerit quandoque conditionem. Nam & Carolus Magnus Saxonie toti, & item populis aliis, antiquis legibus vivere concedebat. Et ita de Civitatum libertate, Sigon. l. 7. de Regn. Ital. scribit: quòd illarum libertas constiterit in eo; ut leges, consuetudines, Jurisditionem, magistratus, vectigalia, sui ferme Juris atque arbitrii haberent. Libertas itaque earum erat, non à subjectione; sed quòd ipsis beneficia majora, & privilegia ab Imperatore concessa fuerint eminentiora. Nam & Italia Civitates, sub Imperio Romano-Germanico erant: omnes etenim sacramen-

Arnoldus
Engels
brecht di-
squisit. de
Jurisd. Imp.
thes. 143. &
aliquot
seqq.

tum Regibus dicebant. Et demum eadem, tempore Henrici IV. & Hildebrandi Papae, ex illorum dissensionibus fundamenta prioris jecerunt libertatis: donec tandem longo tempore post, magno precio, ab Imperatoribus totalem illam (quam jam etiam) acquisiverint exemptionem. Sicq. si conjecturis uti licet, ferè est ut dicam; olim Civitates in Germania Imperiales, diu ita subditas fuisse Imperatori, ut nunc Principibus aliis sua Civitates Municipales. Primitus etenim in iis Jurisdictionem, & Imperium praesertim merum, Imperatores per Praefectos Imperiales (vulgò die Reichsvögt appellatos) solebant explicare. Stumpff. lib. 6. cap. 14. fol. 149. & cap. seq. in princ. Ejusmodi Praefecti Civitatum, plerumque Comites vel Episcopi erant; Lehman lib. 4. cap. 2. & lib. 2. cap. 18. ac 22. qui ibi vicarium habebant, quem Schultheissen indigebant. De quo Simlerus lib. 2. de Repub. Helvet. notat, apparere ex legib. Longobardorum, quod Schultheiss Judicem denotaret, qui de debitis pronunciabat, pignora capiebat, & creditoribus satisfieri cogeat (undè & etymon vocis sit, à debito atque jubendo) non tamen habuisse plenam Jurisdictionem, sed Comitum potestati obnoxium fuisse. Et hinc saepe das Schultheissen oder Stadt Ammans Aempt ad vicinos Principes, oppignoratione concessioneve Imperatorum perveniebat. Sic Jurisdictio sive Advocatia Urbis Tigurinae, Zaringiae Ducibus, ab Henrico IV. Imperatore tradita fuit, teste Guillimanno 3. d. reb. Helvet. cap. 5. fol. 350. Stumpff. 6. cap. 15. fol. 151. quae postea ad Cives, à Wenceslao pervenit. Stumpff. cap. 19. fol. 160. Sic & Anno 1360. Eberhardus Württembergiae Comes, viginti quatuor Sueviae Imperialium Civitatum, Patronus & Administrator, Regent und Schirmherr, ab Imperatore Carolo IV. constitutus fuit. Crusius. part. 3. lib. 5. c. 4. Hortleder. tom. 1. lib. 3. fol. 616. Sic quoq. Abbas S. Galli, saepe adfectavit die Reichsvogtey zu Sanct Gallen / quae postea etiam civibus cessit. Stumpff. lib. 5. cap. 6. fol. 28. a. & fol. 29. b. ut & cap. 8. fol. 45.

Lidius in „
glos. verb. „
Schuld- „
haschius. „

fol. 45. Et quoque die Reichs Vogtten / à subjectione censeba-
tur separata. Ut von den Reichshäler / oder Ländern / idem
Stumpffius tradit. lib. 4. cap. 52. fol. 327. Similiter ipsas Im-
perii Civitates, sæpius Jure pignoris, aliis Magnatibus trade-
re solebant Imperatores; cujus rei ubi vis Germanicarum re-
rum scriptores faciunt mentionem: eâq; occasione, adhuc ho-
diè in Norviomagus, Ingelheim, Oppenheim, Kaiserslautern
& alias quamplurimas Civitates liberas antè, seu Imperio im-
mediatè subjectas, vicini Principes dominantur. Munste-
rus 3. cap. 24. Et ex hoc forsitan evenit, quòd in antiquis Im-
perii matriculis, nonnullæ reperiuntur Civitates, quæ nunc
provinciales reputantur. Porro quoque multa, ex proprio &
autocratico Jure, sibi asserunt hodiè Imperii Civitates, quæ
certis olim privilegiis, & quibusdam tantummodò, ab Impe-
ratoribus largita fuere. Ac ita Wilhelmi, Ludovici IV. & Ca-
roli IV. Imperatorum beneficio, privilegiati sunt Francofur-
tenses, daß sie nicht verfest / noch von dem Reich entäußert
werden sollen. (quale quoque privilegium ejusdem Ludovici
tempore prætendit Tigurinum. Stumpff. fol. 155. libr. 6.
cap. 17.) Richardus & Ludovicus IV. befreyen be-
melte Stadt Franckfort / kein Vestung in der Stadt zu
bawen: idem Ludovicus IV. immunes eos facit von allen
Kaiserlichen exactionen vñnd Aufträgen. Non secùs An-
no 1257. Richardus Romanorum Rex, in diplomate quodam,
firmiter & simpliciter protestatur; quòd Civitatem Fride-
bergensem, Francofurdensem, Westfariensem, & Gilnhusen-
sem, à se & Imperio nullatenùs alienare, seu separare velit;
sed eas immediatè sibi & Imperio, sit reservaturus. Et idem,
anno eodem, alio in diplomate, enixè assertat, quòd Ci-
vibus Fridebergenibus legaliter promiserit; se infra muros
Civitatis ipsius, nullam munitionem vel castrum aliquod con-
structurum esse. Sic & Ludovicus IV. de anno 1337. gratiosè
Fridebergenibus concedit, das die Pfandschafft der Stadt
Friedberg / so von dem Reich geschehen / nichtig sein solle.

Frankfur-
ter Privile-
gia, uno fa-
sciculo an-
te paucos
annos edi-
ta.

Responsum
Iuris in cau-
sa der Stadt
Friedberg.

4. Hic illa sese questio obviam fert; quid inter Civitates Imperii liberas, & Civitates simpliciter Imperiales intersit? vnder den Reichsstättten / vñnd denen so sich freye Reichsstätt nennen? Non enim semper, omniq. tempore eorum conditio parilis fuisse videtur. Constans multorum opinio est; simpliciter Imperiales Kaiserliche Reichsstätt / illas quondam dictas esse Civitates, quas Germania Reges vel Caesares condiderunt; & quae Imperio statim ab initio addictae fuerunt: ac in eius rei testimonium, in ipsis plerunque insignium suorum scutis, vel aquilam integram, vel aliquid ex aquila habent. Haecq. Urbes, Petrus de Andlo lib. 1. cap. 16. nominat Civitates insignes: ibiq. adnotavit Marquardus Freherus, eas olim sub primis Franciae Regibus, villas publicas fuisse dictas; veluti quae Regni & Reipub. essent, non Principum, Comitum, Ecclesiarum. Liberas vero Imperiales Civitates (freye Reichsstätt) eas reputant inditatas; quae olim sub iugo fuerunt Episcoporum, vel aliorum, eaq. potestate liberatae, ultro sese Iuri Imperiali, sed cum quâdam reservatione subdiderunt: & eas ideo aliis ferè maiori libertate, privilegiorumq. uberiori gaudere censent immunitate.

5. Nec absolum est, quod alii dicunt; gradus Libertatis Civitatum ad Imperium pertinentium, ex eo provenire; quod vel ab initio quaedam maiori libertate donatae, vel postea temporis successu, privilegia magis illustra promeruerunt. Et sic Cives Colonenses, in formulâ homagiali, quâ Regi Romanorum semet devinciunt, Cives liberi vocitantur. Verba ita sonant:
 » Diesen Tag heut / vñnd diesen Tag all / vñnd von diesem
 » Tage fort / hulden wir freye Burger von Cölln / vnserm
 » lieben Herrn / H. N. Römischen König / Getrew vñnd hold
 » zusein / Behaltnisse vns / vnsern Weibern / vñnd vnsern
 » Kindern / vnser Statt von Cölln / Recht vñnd Burger
 » Freyheit / Sonder argelist: ut habent Statuta & Concordata der H. Freyen Reichs Statt Cölln fol. 5, & fol. seq.
 Itidem

Item in dem Hulds Brueff Königs Sigismundi, eadem Civitas Nobilis indigitatur: Burgermeister vñnd
 Ahat/ vñnd die Burger der Edlen Statt Töllen. Mox sub-
 junctum invenitur, das die vorgeschribne Statt/ vor an-
 dern Stätten in Teütschen Landen Edler fundirt, vñnd
 dieselbe Statt / mit manniger Hande Freyheiten vñnd
 Ehre / baunen all manigfaltig gezeichnet seie. Quàdèrè
 & Arnoldus Engelbrecht in disquisitione de Jurisdictione
 Imperii thes. § 3. & seq. ita scribit: Cum Civitates &
 omnes Imperatoribus subdite essent, & ab illo Præsides datos
 haberent; factum est postea, ut Principibus & Ducibus cum
 territorio & universali ejus jure investitis, cum reliqua tota
 provinciâ & ditione, Civitates quoque unâ in subjectionem
 Principum transirent: nisi speciatim sibi & Imperio eas refer-
 varent Imperatores. Inde Imperiales, quod solum Imperium
 immediatè agnoscant, & eo respectu etiâ liberæ dicuntur.
 Hoc interim certum esse subdens, quod inter Civitates Impe-
 riales, non quidem ratione subjectionis, quæ eadem & indivi-
 dua semper existat; sed respectu privilegiorum differentia re-
 periatur. Quâ eadem ratione, provincialium non eandem
 esse rationem, rectè dici possit: cum quedam majoribus privi-
 legiis effulgeant; quibus vix ulli Imperialium Civitatum ce-
 dant; quedam minoribus sint contentæ. Ab eadem etiâ opi-
 nione non abhorre autumo Compilatore Cameralium De-
 cisionum sive præjudiciorum, in verbo Civitas. quem etiam
 sequitur Amplissimus Rutger. Rulandus, de Commissioni
 part. 2. libr. 5. cap. 4. sub num. 41. Verùm ita loquitur
 Compiler: Si differentia inter liberæ & Imperiales Civi-
 tates subesse censeatur, semper pro eo habitum est; unam Civi-
 tatem Imperialem plus alterâ liberam esse: ita ut Cives à tri-
 butis vel jure migrationis sint immunes. Sic quædam Ci-
 vitates, ut Ulmam, Hailpronnâ, Hallam Suevorum, Esslin-
 gam, & alias similes reperiri, cum quibus ante discessum man-
 sic

Vid. Marth.
 Stephens d.
 Jurisdic.
 lib. 2. part. 2.
 cap. 1. nu. 82.
 Vebner. d.
 V. Signif.
 verb.
 Frene
 Reichs
 stätt.
 Paur-
 meist. d.
 Jurisdic.
 lib. 2. c. ult.
 num. 25.

sich des Abzugs halber abfinden müsse. Sed vicissim illud
 in aliis Civitatibus in usu non esse, ut Aquisgrani, Argentina,
 Spira, Wormatia; proinde etiam eas, simul liberales & Impe-
 riales Civitates se nominare. Mox verò subjicit idem auctor:
 Audivi & aliam rationem, quod plurimæ Civitates Imperii,
 teneantur Imperatori quotannis ad certam pecuniarum
 summam, quasi pro tributo, vel subsidio; aut aliam similem in-
 recognitionem: si non quotannis, tamen certis modis & con-
 ditionibus, puta, quotiescunque Imperator aliquam Civita-
 tem transit, vel ingreditur; cujus ratione & intuitu non sunt
 libera, sed merè & propriè Imperiales. Veras ergo & genui-
 nas causas differentie hujus, sibi videri concludit; quod pro-
 priè & per excellentiam libera Civitates sint; & ita solèant
 nominari, quæ singularia & insignia privilegia à Cæsar. Ma-
 jest. antiquitus impetrata & concessa; aut ejus probatas ha-
 beant causas: quod nempe à communibus Imperii collectis ex-
 emptæ sint atque liberatæ.

6. At verò ut certum habetur, liberas Imperii Civitates,
 liberiores extitisse aliis simpliciter Imperialibus dictis: ita il-
 lud controvertitur solum, undè liberior immunitas illa de-
 scendat; quâve occasione, sumpserit ansam atque originatio-
 nem? Et si cui id quod supra num. 4. relatum à me fuit, sa-
 tisfaciat minus; ei suggero & aliam à Beato Rhenano lib. 2.
 Rer. Germanic. tit. Germanicum Regnum, mihi fo-
 lio 129. proditam rationem (cui etiam Ryrtander in An-
 nal. Treverorum part. 13: astipulari videtur) Agit ibi
 Rhenanus, de Imperii à Franco-Gallis in Germanos transla-
 tionem; & ita scribit: Quùm hæc fieri viderent Civitates qua-
 dam in Gallis quæ non serviebant; sed tantum certis condi-
 tionibus agnoscebant Francos; de quarum numero præcipua
 fuit Arelas, cum circumjacentibus oppidis, Geneva ad Lacum
 Lemannum, in Sequanis Vesontio, Tullum in Leucis, in Ner-
 viis Tornacum, & similes; &c. ad Germanicum Imperium re-
 spectare.

spicere cœperunt, sic suæ libertatis compotes permansura. cc
 Nam compluscula Civitates Romanis præfectis usq; Visogot- cc
 this & Burgundionibus pertinacissimè restiterunt; ut boni cc
 consulerent Barbari, quòd certis pæctis & fœderibus eas obno- cc
 xias haberent. Sic & Peucerus, in Chron. libro 5. dicit, Im- cc
 periales Civitates immunitatibus inter sese dissimiles esse, eò cc
 quòd veteri Romano more alia municipiorum, alia sociarum cc
 Civitatum gaudeant Jure. Sed probabile magis esse vide- cc
 tur, quòd alii pertendunt; Imperatores Regesq; Germanico- Caristoph.
 Romanos, eas ab initio Civitates pro liberis simul & Imperia- Lehman
 libus agnovisse, quæ jam sub Imperio Francorum faciem Jussq; lib. 4. cap. 3.
 Civitatis habuerunt, Imperioq; paruerunt. Et quæ postea ab 4. & 6.
 Imperatorum officialium, Ducum nempe, Comitum, simi-
 liumvè Jurisdictione & administratione liberatæ fue-
 runt. Id quòd indicare puto Dithmarum (fidum rerum
 Germanicarum scriptorem) qui lib. 5. de exemptione Wor-
 matienfi:

Urbs Wormacensis gaudet temporibus istis²
 Libertate suâ; cujus manebat in umbrâ
 Hactenus, atque Ducum fuerat sub lege suorum.
 Burchard Antistes lætatur, & inter Heriles²
 Ex animo Proceres, quod nō rimet amplius hostes².

Ferè autem, quòd tunc Imperatores secularibus Magistrati-
 bus ademerunt, Episcopis tradiderunt. Ita Colonienses Mo- Vid. Kyri-
 guntiniquè Archipræsules, ut & Episcopi Spirenses Aliiquè andr. in An-
 complures, in Civitates à Ducibus antè vel Comiti- nal. Treve-
 bus gubernatas, Imperium Jurisdictionemque vel om- ror. part.
 nem, vel in casibus saltem quibusdam acquisiverunt: ult. fol. 225.
 quòd & testatur Theodoricus de Niem fol. 811. ubi de Ottho- & seqq.
 ne I. ait: Penè omnibus Cathedralibus Ecclesiis in Italiâ, Gal- cc
 liâ, Germaniâ, Burgundiâ & Lotharingiâ constitutis, multas cc
 Civitates, castra, oppida, villas, & multa alia dominia tem- cc
 poralia & Jurisdictiones donavit, & omnibus illis Ecclesiis cc
 propria insignia perpetuò deputavit. Archiepiscopos quoque

B 2

& Epi-

„ & Episcopos Ducatibus, Comitatus & Baronis communi-
 „ vit; quibus nobiles & potentes vassallos subiecit, ut semper ef-
 „ sent ad resistendum, & manu forti pagani & haereticis in op-
 „ portuno tempore fortiores. Sic & Sigonius lib. 7. d. Regno
 „ Italiae scribit: Ecclesiasticorum honorum amplitudo erat ma-
 „ xima tempore Ottonum, praesertim vero Episcoporum; quo-
 „ rum & reverentia summa, & Jus in Civitatibus semper am-
 „ plissimum fuit. Episcopis vero Abbates proximi incesse-
 „ runt. Hucq; item respicere videtur id, quod in literis pacis Constan-
 „ tiensis habetur: In Civitate illa, in qua Episcopus privilegio
 „ Imperatoris aut Regis comitatum habet; si consules per ipsum
 „ Episcopum consulatum recipere solent, ab ipso recipiant, sicut
 „ consueverunt accipere; alioqui unaqueque Civitas, Civitatis
 „ recipiat consulatum. Attamen hodie inter liberas & simpli-
 „ citer Imperiales Civitates, sive ab initio liberae relictae, seu po-
 „ stea immunitate donatae sint; quod ad immediatam subjectionem
 „ nihil interest: sed omnes jure parili censentur. In Impe-
 „ rii etenim Constitutionibus, Catalogoq; Statuum iis adnexo,
 „ ac in matricula Imperii per copulam (&) utraque conjungun-
 „ tur, ac Freye vnd Reichs Städte simul omnes indistincte
 „ vocantur: nec in enumeratione etiam earum ibi innuitur,
 „ quae liberae tantum, vel Imperiales appellentur. Sixtinus de
 „ Regal. lib. 1. cap. 4. num. 78. Paurmeist. lib. 2. cap. ult.
 „ num. 24. Nec per Praefectos amplius Caesareos, sed per ipsos
 „ Cives, ac Magistratus a se constitutos, jurisdictio omnimoda,
 „ & reliqua eis una omnibus concessa potestas, explicatur. Qui
 „ etiam Caesari & Imperio, ad reddendas rationes, justitiam tan-
 „ tum administratione excepta, haud obnoxii censentur. Re-
 „ sponsum Academiae Ingolstadiensis Tom. 5. Consil.
 „ varior. German. JCC. Consil. 24. quaest. 23. num. 185,
 „ & mult. seqq.

7. Civitates Imperiales ad Comitatus Imperialia vocari,
 ibique sessionem habere, ac nominatim in den Rheimischen
 vnd

vnd Schwabischen Banck dispertiri; experientia in dubium vocare non sinit. Et quidem easdem non votū solum consultivum, sed & decisivum habere; sanè magis est ut dicamus, Quamvis enim Peucerus in Chronico libr. 5. fol. m. 498. de Civitatibus ita scribat: Eæ nec suffragia ferunt, nec dicunt sententias in Comitibus, sed ferè, ubi quæ monenda aut corrigenda esse censent, exposuerunt (nam quod ab his viri excellentes sapientiâ, & edoctiorum usu adducuntur, ad deliberationes, & in consilia adhibentur, magni earum sententia sunt) deinceps à decretis communi consensu, sese non sejungunt. Cui quoque assentis Italicus Politici Thesauri auctor, part. 1. Relat. della Corte & Stati del Imperatore. fol. m. 60. Natalis Comes, Petrus Bizarus aliq. Attamen sententia hæc, veritati & forsitan quoque praxi, cum primis verò equitati contraria esse videtur. Sanè cum Civitates ad Comititia vocentur, cum ibi audiantur, cum Imperii Recessus ab iis subscriptione sigillorū muniantur; ex eo illas quoque votum habere decisivum, nec pedibus in aliorum sententiam ut eant cogi posse, liquidò satis apparet. Ad hæc, Civitates sub hac verborum formulâ ad Comititia vocantur: Wir vnd neben allen andern Ständen helfen handlen/rathschlagen vnd schlüssen. Item in quamplurimis decretis Imperii, hæc vel similia circa finem adponi solent verba: Vnd wir Churfürsten/Fürsten/Prælaten/Græffen vnd Herrn/vnd des H. Reichs Freye vnd Reichsstände/Gesandten/Botschafften vnd Gewaltshaber hernach denant/bekennen öffentlichchen mit diesem Abschied/das alle vnd jede Puncten vnd Articuli mit vnserm guet. Wissen/Willen vnd Raht vor genommen vnd beschlossen sein/te. Quo quidem quid clarius & ad rei propositæ comprobationem dilucidius proponi possit, videre non possum. Si enim Statuum (inter quos etiam nominatim referuntur Civitates) scientiâ, voluntate & consilio, mit guet. Wissen/Willen vnd Raht/alle vnd jede

Christ. Lehm
mann lib. 4.
" c. 3. f. 282.
" Arum.
" ad Aur.
" Bullam.
" diicurs. 1.
" th. 8. Clu-
" ten. in
" Syllog.
" th. 27. lit.
C. ad fin.
Buxtorff.
diff. ad Aur.
Bullam th. 5
lit. D. Brun-
ning. de var.
Universit.
spec. th. 18.
Casp. Eit-
schig ad Na-
talem Co-
mit. histor.
" lib. 16. fol.
" m. 342.
" Georg. Ob-
" recht. d.
" Iurisdic-
" c. 6. n. 76.
" Springer
" d. Pac. Re-
" lig. cap. 1.
" fol. 101. &
" Syring.
" disput. d.
" pac. relig.
" th. 39. Cof.
duo German.
hac de qst.
singulari,
Ludo. Sici
Grenpij, &
Hieronymi
zum Lamb.

Articul nicht allein pflegen vorgenommen / sondern auch
 beschlossen zuwerden : quidni omnes Status voti decisivi
 participes essent? Imperator non cum Electoribus solum; sed
 & cum Civitatibus, ac illi ut & Civitates, vicissim cum Im-
 peratore habitâ deliberatione conveniunt in unum. Hoc sanè
 necessum minimè foret, si Jus suffragii Civitatibus denega-
 tum esset. Nam cujus in negotio assensus non necessarius est;
 ut conveniam vel transigam cum eo, nulla me necessitas cogit.
 Quinimò, cum teste Ulpiano, in l. 1. §. 3. ff. de pact. illi de-
 mum, qui ex diversis motibus consentiunt in unum, conveni-
 re dicantur; res ipsa nos fateri cogit, siquidem admittimus
 conventionem inter Status & Imperatorem, ut Civitatibus
 Jus suffragandi (quatenim aliàs diversos animorum motus in
 unum conferrent?) largiamur. Hincque Imperii Status, Ses-
 sura & sententiae dicendi potestate actuali, definitur. Secun-
 dum Naturam etiam est, eum commoda habere, quem & in-
 commoda subsequuntur. At nemo sani cerebri negabit; ma-
 gnâ onerum partem Civitatibus incumbere. Eadem quo-
 que Natura docet, neminem cum alterius damno locupletem
 fieri debere. Quis autem hoc eventurum non videt, si reliqui
 Status, Civitatibus Imperialibus pro libitu imponerent Col-
 lectas. Probatur idem hoc formulâ Juramenti Friderici I.
 " Imperatoris: In Christi nomine juro, non solum Principum,
 " sed & Civitatum consilio negotia confederationis & Collegii
 " Universitatis, & quae omnes & universos concernunt, tra-
 " ctanda esse. Sic & Guntherus in Ligurino lib. 1. prodit, Im-
 perii Civitates, ad Imperatorum quoque Electionem vocatas
 fuisse olim, inibiq; Jus disponendi habuisse:

Ex omni regione fluunt, ad publica Regni
 Commoda: de summis agere ac disponere rebus
 Exactâ ratione parant.

Et paulò post:

Sic postquàm sedere Duces, dubioque volutant
 Pectore

Pectore, cui tanti Regni tribuantur honores;
 Saxones, & quorum Ripuaria nomine tellus,
 Westvaliæque Urbes, & Norica rura regentes,
 Allobrogumque Duces coeunt.

Et iterum.

Quæque suos Urbes huc direxere potentes,
 Claraque Teutonici, cojerunt nomina Regni.

Sic idem Author libr. 8. alium describit conventum Imperialem; in eoq. de Regalibus seu Fiscijure tractatum fuisse prodit, ac ait:

Hæc Ligures sacro tribuerunt omnia fisco.
 Hæc, & si qua pari fuerant obnoxia Juri;
 Prælati, Proceres, missique potentib. Urbes,
 Libera Romano liquerunt omnia Regno.

Sic & Rudolphus I. Imperator, filio suo Alberto, ex communi Principum & Civitatum consensu, Austriam concessit. Gerard. de Roo. Maxumè huc conferunt Acta Francofurtensium Comitiorum, sub Ludovico Bavaro, super injustis articulis Papæ Romani; celebratorum: quæ habentur apud Goldast. constit. tom. 2. fol. 91. ubi inter alia sequentia referuntur: Tunc quesivit Imperator de Civitatibus Aquensi, Augustensi, & Uberlingensi, & aliis si adessent? Et dicto, quod sic; dixit Nunciis Civitatum: Vos audistis decretum & consilium Principum. Vos igitur Nuncii exite, nobisq. vestram deliberationem referte. Illiq. exeuntes, diuq. deliberantes, ad Principes rediere, & per Civem Moguntinum de mandato omnium taliter responderunt: Domine, Civitates adverte- runt, qualiter Papa cum articulis ad lesionem Imperii niti- tur: Et cum Civitates non possint stare, nisi cum Imperio, & Imperii lesio earum sit destructio: si Dominus Papa in talibus persistere vellet, nos insistemus omnib. viis, quas cogitaverunt Domini Principes Imperii. Et quarente illo Civem à Nunciis, si ita esset? omnibusq. Nunciis dicentibus, quod sic: Imperator grates multiplices referens, &c.

Porro

8. Porro verò cum Statuum autocratica Jurisdictio, ex eo provenire dicatur; quod immediate Imperatori subiciantur, & pro membris Imperii habeantur: Liberis proinde in Germaniâ Rebus publicis, Collegio Imperii Statuum adlectis, suam in Civitatem & districtum, subditosque ejusdem, superioritatis & territorii axioma, eque ac principibus asserere non dubitarem. Quamvis enim hanc sententiam nostram,

Responsum *Aulico-politici quidam* (hoc est, qui Civilem suam disciplinam ad Aule genium auramque accommodare student) & inprimis Andreas Knichen non uno loco, ac ex professo in *Vellitatione apologetica*, & *Epossi*, oppugnare conentur, eam tamen veram firmamque esse, persuasum mihi plane est. Et quamvis dissentientes, Jura Territorialia in Civitatibus nominetenus Imperatori, transcribant; eò tamen hoc tendit, ut Principes vicinos, in districtu ejusmodi Civitatum, ea sibi comparasse, faciliiori opera seu titulo magis specioso asserere queant. Nihil nunc dicam, communem pro nobis stare opinionationem, vulgoque de Civitatibus Imperialib. idem quod communiter de Principibus pronunciari: eas nempe in suo territorio tantum posse, quantum in Imperio Imperator. Sed lubet magis aliquas producere rationes. Imperium haud solum super Principes, sed & super Civitates est fundatum; ut dicit Petrus de Andlo lib. 1. c. 6. Et nempe membra Imperii sunt Civitates; classis civitatum, una cum Ordinib. Principum & Electorum, Imperium politicum, vel Jus Majestatis Reipublicæ Romanæ, eque ac alii, et pro indiviso representat. Nomen ideo hoc Status Imperii (vel Imperii Civitas) haud inane magis atque Principis

Matthias Stephani tract. d. Jurisdic. lib. 2. part. 1. cap. 2. num. 3. *Varemundus*. 2. d. foederib. fol. 29. *Apologia meri Imperii*, *Civitatis Spirensis* in *Camerales*, fol. 7. *Scipio Gentilis*, lib. 3. d. Jurisdic. cap. 22. *Sixtin*. de Regalib. 1. cap. 4. num. 82. *Casspar. Klocke*, disputat. d. Collect. th. 10. *Cluten*, in fasciculo rer. quotid. th. 27. *Johann. Dauth*. in hypotyp. junctâ *Encyclopædiæ Knichianæ*. *Johann. Dauth, Junior*, in disput. quæ Tom. 2. Iur. publ. inserta, quæst. 1. *Bruning*. disput. de Universit. th. 19. *Casspar. Ziegler* & *austregæ*. in limit. num. 45, & c. fol. 57. & *J. Landtjaß*. conclus. 1. n. 203. & c. *Ego* tr. d. Jurisdic. quæst. 17.

cipis Imperii (Reichsfürsten) esse decet. Certè Civitatibus haud nudum nomen Status cessit; virtute suâ amictum venit, ornamenta ac jura sua secum trahit. Ac Status essentia (præter suffragii ferendi jus, ut modò dixi) in eo quoq; consistit, ut Casarem in suo territorio representet; & tanquàm Imperii membrum, participet de eminentiâ, Jureq; totius. Præterea Civitates Imperiales, propria Territoria habent, & Imperatorem eo nomine immediatè recognoscunt. Habent ergò & Jus territorii adnexum; quod aliud nil, nisi superioritas est; **die Lands-Obrigkeitt**. Cui enim Territorium competit propriè sumptum (putà, ut Imperii Statui) eidem quoq; competit jus Territorio coharens. In pace Constantie, multa passim privilegia, & autocraticum Jus Civitatibus tributum videmus: idq; non pertinet ad Italicas solum Civitates, sed & jam tùm ad eorum normam, alia complures in Germaniâ fuerunt. Et ante Rudolphum primum (à quo ea libertatem habent, **Lehmann**/5. cap. 106.) non libera magis Lombardica fuerunt Civitates, quàm hodiè Imperiales. quod & docui in discursu d. Jurisd. q. 17. Accedit quòd Germanica Civitates, cum plura Regalia, jam per multa secula, sine contradictione habent: Imperium nempe merum ac mixtum, plenarium, beneficium Religionis; contrahunt item fœdus, **Mynf.** 6. observ. 2. mittunt Legatos, & Bella gesserunt sepius cum Libertatis suæ inimicis; nec crebrius ferè aliud in historiis invenitur, quàm **der Städt Krieg vnd Bündnuß**.

9. Dn. Bocerius quidem in tract. d. Collect. c. 4. num. finali, superioritatis seu territorii Jus, Civitatibus adscribit: improprie tamen id appellari **die hohe Lands-Fürstliche Obrigkeit**/rectè a vocari **die Lands-Obrigkeitt**/die Obere Lands-Herrligkeit. Sed qui principia politica gustarunt, ignorare non possunt, Jus principale non hic à Principe ut Monarchâ dici, sed à Principis Jure: quod etiam est in Democrati, à quamvis id non sit penes unum. quâdere quoq; in-

C fra

frā num. 10. agam. & de hoc non videtur pugnandum esse,
 „ quia cum Dautbio in hypotypos. dicere quimus: Licet Ba-
 „ ro, Comes, vel Civitas immediata, & vocem Imperii decisi-
 „ vam habens, non possit habere *Landsfürstliche Gerichtbar-*
 „ *keit* (uti species sunt disparatæ) in suo genere tamen eadem ju-
 „ ra habet, quæ Princeps in propria ditione. Et paulò post: Illud
 „ summum Imperium in Principe, *Landsfürstlich*; in Comite
 „ *Gräfflich*; in Civitate *Städtlich* / *Ober: oder Herrligkeit*
 „ vocari potest. Fateor cum Dn. Clutbenio alijsq; in Syllog.
 „ th. 27. lit. c. Civitates non habere personalia Principum Ju-
 „ ra. Et nempe quamvis titulū ac dignitatem, personalia qua-
 „ dam privilegia concomitentur: sed tamen non idē concludi
 „ potest, Civitates non habere realia Territorii Jura. Ab istis
 „ etenim diversa sunt ea, quæ competunt personæ: illa quippe
 „ Principem quoque subsequuntur; qui Territorium & Jura
 „ Territorii non habet; dignitas namque Regalis, sine Juribus
 „ Regalibus consistere potest. Alvar. Valasc. de Jur. emphy-
 „ teut. quæst. 8. num. 34. Sic e contra; absonum haut est, ali-
 „ quem habere Comitatum, & Comitem non esse: quia etiam ju-
 „ ra regalia, sine titulo regali subsistere queunt. Unde Andr.
 „ Barbatia consil. 71. num. 3. vol. 3. scribit: Etiam si quis Co-
 „ mitatum non habeat, seu regalem dignitatem; si tamen ha-
 „ beat castra & loca, in quibus regalia exerceret (ex quo fortē ad
 „ eum spectent pœnæ, & multa) esse nihilominus de ipso, & Ca-
 „ stris, ac locis ipsius, non aliter judicandum; quā de Ducatu,
 „ Comitatu, &c. Ex quo satis conspicuum est, nihil titulum hic
 „ operari. (add. tr. meum de Appellat. cap. 2. sect. 3. ubi mon-
 „ stravi, Regem vocari sæpē qui monarcha non est, & Ducem
 „ quandoque nominari; qui plenissimum habet dominatum).
 „ Et quippe quoddam Comitatus aut Ducis nomen, minime hanc emi-
 „ nentiam largiatur, sed subjectio potius immediata; pariter
 „ ex luce meridiana clarius elucescit, quia Comites municipi-
 „ pales (ut ita loquar) seu *Landsassii* inveniuntur. Et in Silo-
 „ sia.

fiat idem Duces ac Principes sunt mediati, quos non puto iura territorialia, ad instar nostrarum habere. Sicq. non Principis aut Ducis nomen, sed Imperii adjectio (quia Reichsfürsten/Reichsgraffen existunt) Jus Principis territoriale presupponit.

IO. Sanè libera & Imperiales Civitates, ab ipssimet Imperatoribus, Nobiles ac nobilia sacri Romani Imperii membra appellitantur. Author gründlichen Berichts/des heiligen Reichsstat Frideberg / Stand / Negalien / etc. betreffend / part. I. punct. 15. num. 14. Cingulum ergò suum militare habent (ihren Heerschilde) das ist / Unterscheid der Ritterschafft / oder Nobilitet. Quod privilegium Caesarum Saxonum manifestè constare, ait Johann Dautb Junior in sua disput. Tom. 2. Jur. publ. inserta. quaest. I. à princip. Eadem etiam sancta & inviolabiles vocitantur. In specie namque Civitatum Imperialium securitas, elucet ex Reformatione Imperatoris Sigismundi, de Anno 1436. qui eas, non solum die wärdige Reichsstatte appellat; & libertatem suam à Christianitate habere dicit: in der Geistlichen Reformation c. 3. vers. II. verum etiam expresse easdem indigitat Heilig / in der weltlichen Reformation / c. 10. Sanctum autem auctore Martiano J.C. est, quòd ab injurià hominum defensum atq. munitum existit. l. 8. in pr. D. d. rer. divis. & qualic. Quòd sacrilego conatu violare attentant ii, qui Civitatum libertatem, jura ac privilegia, quavis arrepta occasione, quantum possunt, imminutum vel etiam prorsus abolitum eunt; earumq. Cives, tanquam Rusticos muro indusos, alto supercilio despectant, usq. injuriose insultant: cum tamen nihil equius sit, quam omnes & singulos Imperii ordines atque Status, sese invicem, secundum cujusque gradum dignitatis & qualitatem, pacis publicae conservandae gratià, comiter atque officiosè observare, humaniterq. sustinere.

II. Minime ergò obstat, quòd ogganniunt nonnulli; Ci-

C 2

vitates

Joh. Georg.
Bechtius tr.
d. securit. &
salv. con d.
th. 161.

uitates Regalium esse incapaces. Quippè quemadmodum populus liber, etiam in Democratico Statu, aut in Laocratiâ, ipsa plebs, jure optimo habere potest Majestatis Jura; etiam si ibi Nobiles non sint. Imò ignobiles, Nobilibus imperare queunt: ut in Helvetiis usu venire videmus. Ita pariter Civitas superiorem recognoscens, æquè ac Marchio, Dux, Comes, &c. regalia ut obtineat, impedit nihil. Quæ eodem sensu, sed aliis verbis proponit Caspar Klocke, disput. de contri- but. thes. 10. Et hoc idem est quod Dauthius in Hypotyp. sect. 4. extruere conatur generalem Principis definitionem, quæ tam Civitates quàm Barones, Duces, Comites, &c. comprehendat: quodque suprâ num. 9. dixi, Principis jura adscribi quoque iis licere, qui Principes non existunt. Nec pato investitura solum vigore, territorii illa Jura Principes habere: quippè non omnes Principatus Fendales sunt, sed in dubio allodiales præsumuntur. Sixtin. tract. d. Regalib. libr. 1. cap. 4. num. 63. Ita ut iterum concludere possim; Territorio hocce Jus, Territorio immediatè Imperatori subjecto inherere: in primis si possessores membra Imperii, universalisq; illius penes omnes Status residentis Majestatis, participes existant.

*Gail. 2. ob-
serv. 54. n. 10.
Böcher. d. Col.
lect. cap. 4.
n. 27. & seq.
Sixtinus de
Regal. lib. 1.
c. 4. n. 82.
Clusen. in
Syll. th. 27.
lit. c. ad fin.
Mat. Steph.
cap. 1. n. 31.
& seq.*

12. *Quin imò, si Civitas Imperii certâ lege, pacto vel condi-
tione, subdita alicui Principi sit: aut in eâ Princeps Jura
quedam singularia (merum putà Imperium, vectigalia, sal-
vum conductum, den Forst / vel similia) ex præscriptione,
vel conventionem habere comperiatur: extra eam tamen con-
ditionem atque jura, istâ libertate suâ, jureq; quod ut Impe-
rii Status habet, placidè frui potest: nec ipsum Territorium
aliâq; Regalia, Principis esse censentur. Sic in Göslariâ, Dux
Brunsvicensis, insignia quedam obtinet jura: licet ea Imperii
Civitas libera sit. Ejusmodi quoque conditionis fuit Noriber-
ga; cum in eâ Marchio Brandenburgensis, Burgraviatum si-
bi adhuc vendicaret: ut & Magdeburgum, in quo Dux Saxo-*

nia

nia, similiter Burggraviatum sibi adscribit. Sic & ex Jure Advocatiae, Schutz vñnd Schirmsgerechtigkeit; die Landesfürstliche Obrigkeit non potest induci: licet dicantur die Oberste/vel etiam Erbschirmherren. Ideoq; Dominus pro hisce, tanquam subditis, in Camera supplicare non potest. Quae praedictis Cameralibus roborat Dn. Ruland. de Interrogator. lib. 2. c. 3. n. 12. & seq. Imò nec homagium semper subjectionem inducit: certum enim est, Coloniā Agrippensem illustrem esse sacri Romani Imperii atque liberam, & pra aliis, ut supra deductum, precipuam ac nobilem Civitatem: veruntamen Archiepiscopo homagium praestat; cujus verba ex Statutis Coloniensibus fol. 8. referre libet: Diesen Tag heut/ vñnd diese Tag all/vñnd von diesem Tag fort/ hulden wir Freye Burger zu Cöllen/vnserm H. N. Erzbischoffen von Cöllen/Trew vñnd Hold zu sein/als lang er vñs helt/in Rechte vñnd Ehren/bey vnser guter alter Gewonde/die wir vñnd vnser Vorfahren herbracht haben/ıc. Sic pariter licet in: ac circa Hagenavensem Civitatem, vigore Der Landvogtten/ multa Regalia habeat serenissima Austriaca domus; non minus tamen ea Civitas Imperialis manet; plenāq; in ceteris fruitur superioritate; ut deducit author Consilii, de Augustanā Confessione pro Republ. Hagenavensi, sub quaest. 3. in Symphorem. Supplication. Tom. 1. part. 1. titul. 3. fol. 266. Idem judicat de Augustā Treverorum, multisq; firmat Kyriander. in Annal. passim, praesertim fol. 228. ut & de oppido Friedberg/ probat multis in locis, Christ. Lehman/ ac etiam auctor Responsi, hac de re singularis.

13. Dicendum nunc esset de Civitatibus, quas mixti vulgo status appellant; quae nempe Imperiales partim, partim sunt provinciales. Dicendum item restat de Justitiā Hanseatici foederis, Vandalicarumq; Civitatum; quae magnam partem non mere Imperiales, liberae existunt: sed cum ea singularem requirere videantur dissertationem, tantum nunc

A 3 in:

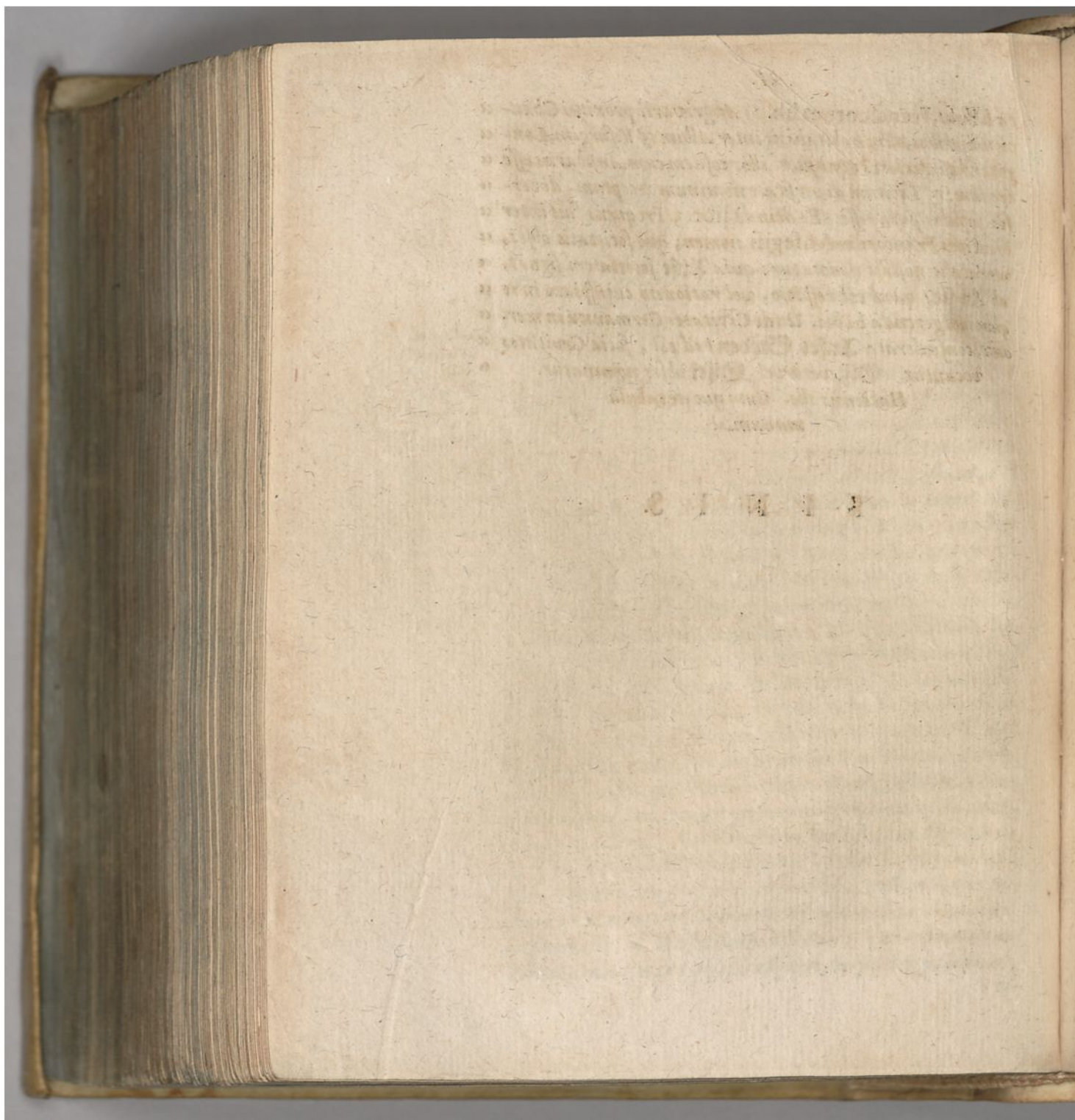
Adrianus
Junius in
Baraviae
Historia,
c. 9. fol. 73.
& 99.
Reiner. Rei-
nec. in pro-
leg. hist. fu-
liae. tom. 1.
c. 3. fol. 25.
Isac. Ponta-
nus lib. 2. O-
rig. Franci-
car. cap. 8. &
lib. 3. cap. 1.
fol. 181.

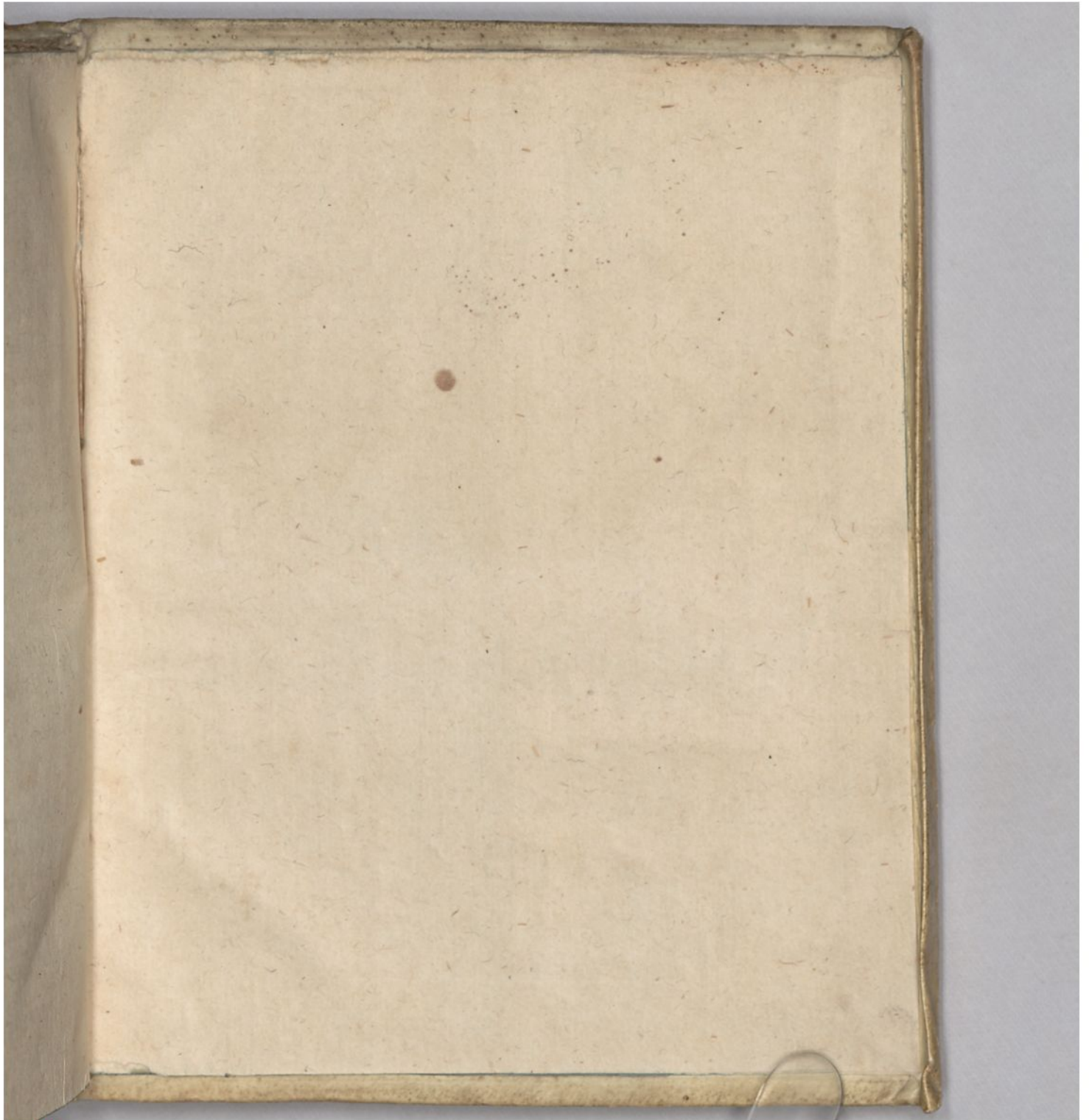
in etymon vocula *Hansse* inquirere placet; cum videam etiam doctissimos id velle, ut *Hansse* / quasi *am See* dederit huic nominationi originationem; quod etiam amplissimus Rutger. Rulandus censet, & nominatim hac in parte à mese dissentire scribit: part. 2. lib. 5. c. 4. num. 56. quod & placet Wehnero in verbo *Hansseestadt* / ubi dicit, *Hain: Hanssee: Sehe und Ansehe/ oder am Sehe Stadt* / dictas esse, quod maxima pars earum mari adiaceat; unde *Ansehestadt* / & litera H. euphonie gratia successu temporis adjecta, *Hanssehestadt* fuerint adpellata. Verum huic opinioni nec nunc assentiri possum; sed easdem potius ab antiquo Gothbico verbo *Ansi* / denominationem accepisse puto. Vocabulum autem *Ansi*, proprium Gothbici Idiomatis (quod Teutonicam fuisse dialectum, extra controversiam est) multorum testimonio denotat eos, qui ceteros mortales, fortunam & opibus antecellunt; Heroum & Semideorum proximi conditioni, ac velut humana sortis terminos egressi: unde & vernacula nostra, additione aspirata, *Hansos* olim proceres nominavit. Quin & nunc hodie in Helvetiis, & Rhetia die *Hanssen* / Nobiles & optimates, à plebeque factionem diversam forvantes, adpellantur. Inde & Hadrianus Junius, etymon Francorum deducit, *Sry Anssi* quasi *Freye Hanssen*. Sic & Franci, in *Ansuarios* ac *Salios* dividebantur. Tacitus etiam *Ansibariorum* meminit, quos quidam interpretantur *Ansi buren*, seu ut nos loquimur, *Freye/ Färneme Dawren*. Nec ambigam, inde nata nomina, *Anse-gisus, Ansgarius, &c.* Pariter idcirco *Hansse Städte* / Urbes precipue sunt, Urbes negotiationibus, opibus & confederationibus potentiores. Non excutiam hoc loco quae adfert pluribus, sed nimium infirmis conjecturis, Goropius Becanus, ad ostendendum; *Angrivarios*, eosdem cum *Ansibariis*, esse: nec etiam quod comminiscitur etymon frigidum satis, *Hanseaticæ* societatis; ab *Ansie* Germanicæ voce, quæ respicio notat. Verba tamen ejus non pigebit adjicere, vel fidei ergò: ita enim

ea

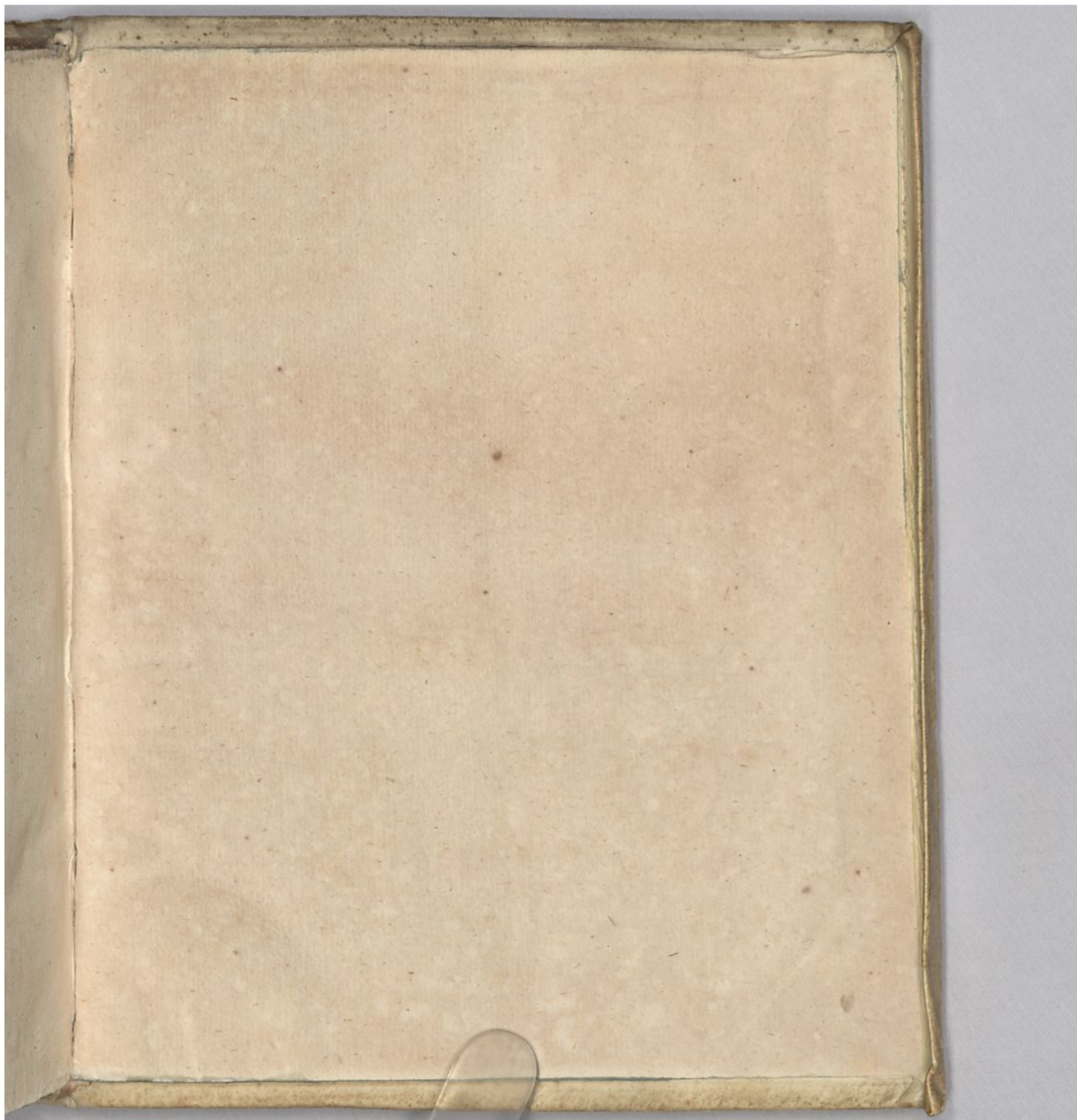
ea habent, Francicorum lib. 2. Angrivarii proximi Chau-
 cis majoribus, olim habitabant inter Albim & Visurgim, Lon-
 gobardis inferiores; quò fit, ut illos eosdem cum Ansibariis esse
 credam: & Tacitum diversitate nominum deceptum, diver-
 sos populos putavisse. Et deinde libr. 3. Frequens fuit inter
 Principes Francorum Ansegisi nomen; quo societatis obses, &
 vernaculis nostris denotatur: quia Anse societatem signat,
 ab An-sie / quod est respicio, vel rationem cujuspiam in re
 quâpiam gerendâ habeo. Unde Civitates Germanicae in mer-
 catu, confederatae Ansee Steden / id est, socia Civitates
 vocantur. Gisi verò vel Gisel obses nominatur.
 Haetenùs ille. Cum quo de tabulâ
 manum.

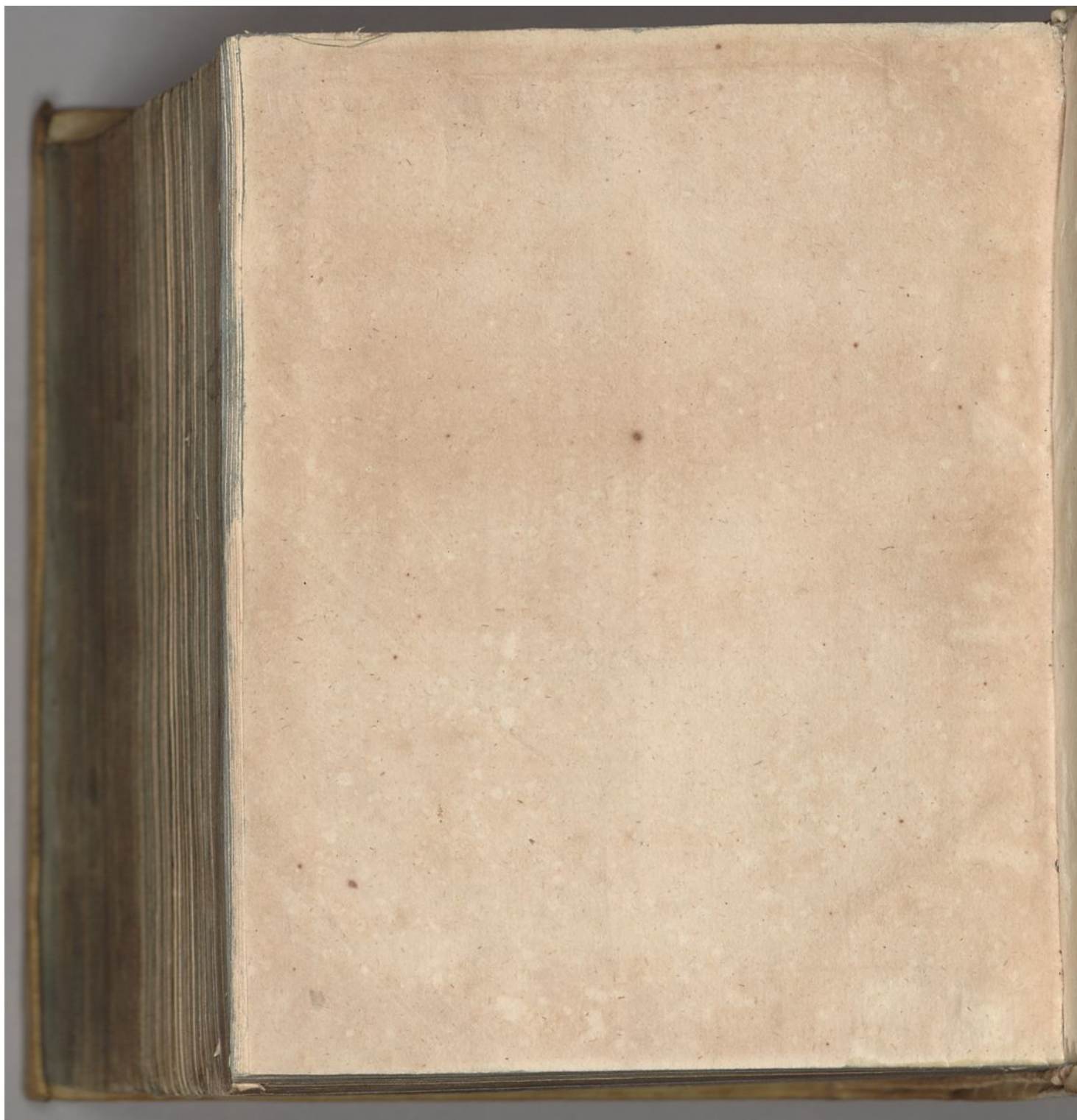
F I N I S

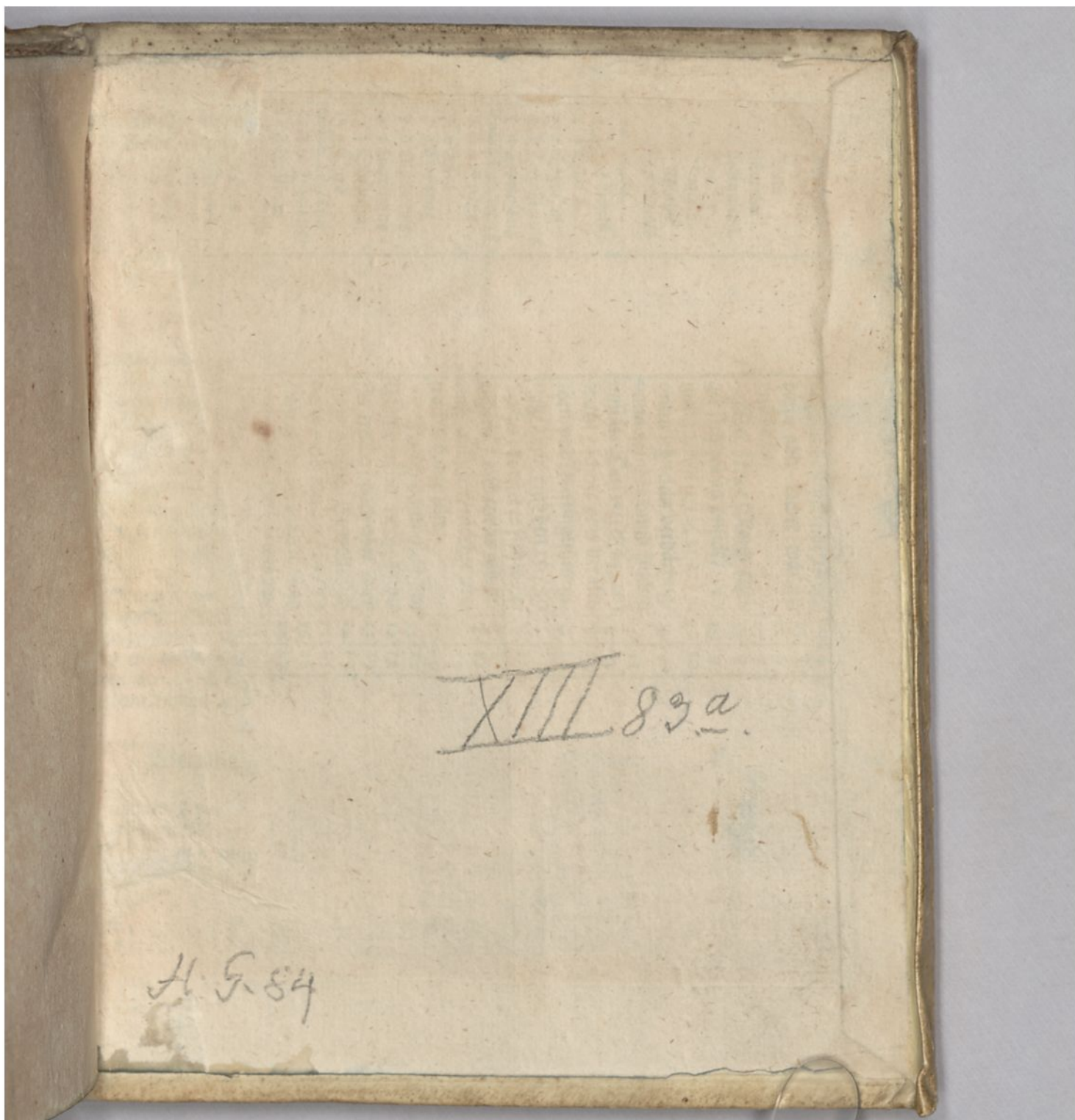

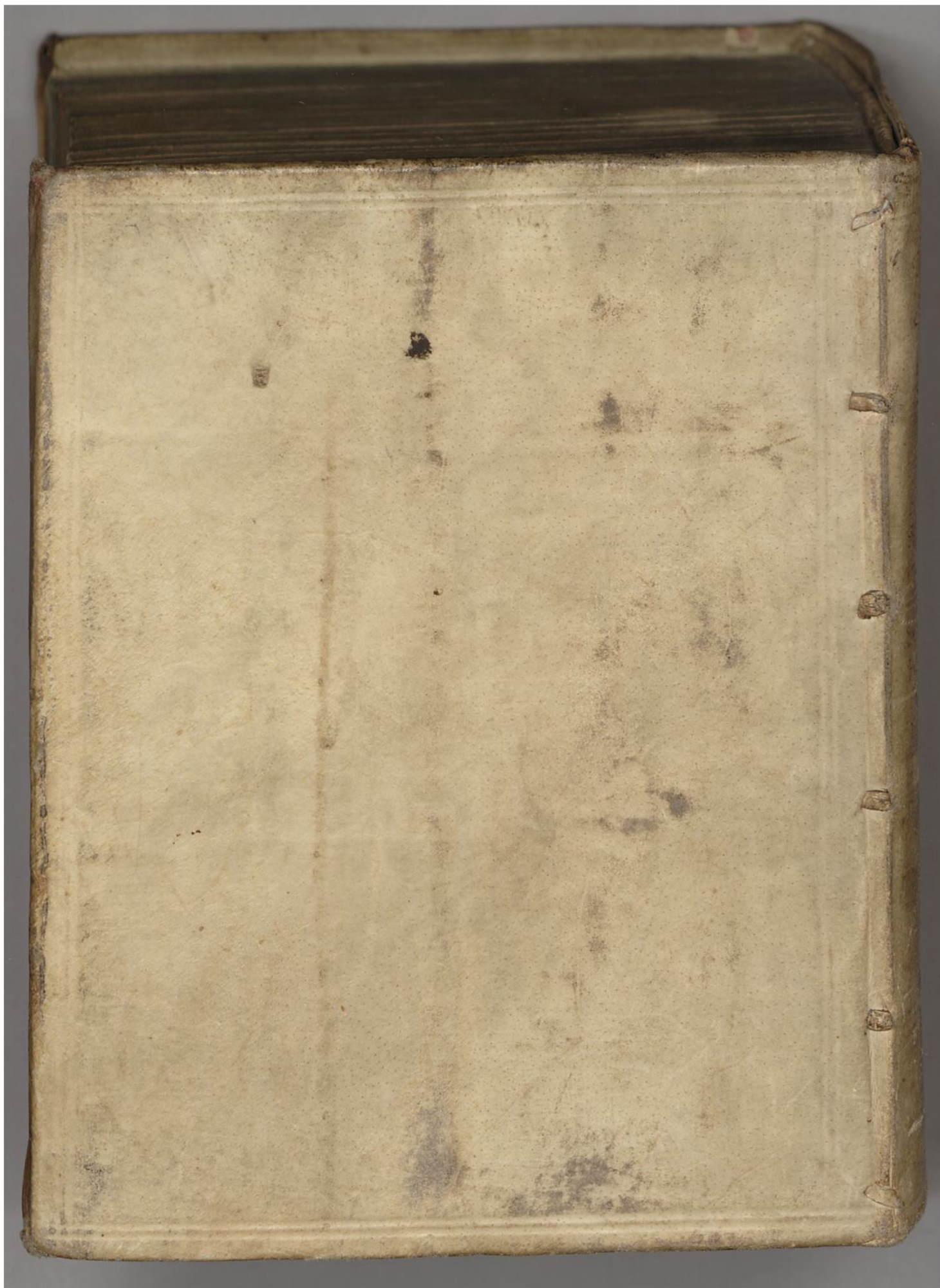

DE SOLDI

De cessione rerum
De monarch. Aristoc. & dem.
De statibz. inuicem
De libertate

De cessione
De iuribz.
De libertate

De cessione
De iuribz.
De libertate

De cessione
De iuribz.
De libertate

13

Leibn.
Marg
0,1